

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **A. A.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2004, sp. zn. 8 Az 1/2004,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti v záhlaví označenému rozsudku městského soudu, kterým soud částečně zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „žalovaný“) ze dne 25. 11. 2003, č. j. OAM-2094/VL-07-P08-2003, jímž bylo rozhodnuto, že se stěžovateli neuděluje azyl, neboť nebyly shledány důvody pro jeho udělení ve smyslu § 12, § 13 a § 14 zák. č. 325/1999 Sb., o azylu, a že se na něj nevztahuje ani překážka vycestování podle § 91 tohoto zákona.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Ze spisu vyplývá, že výše označený rozsudek Městského soudu v Praze vyhlášený dne 30. 6. 2004 byl stěžovateli zaslán na adresu V. 29, P. 5. Tuto zásilku se nepodařilo stěžovateli v den doručování doručit a byla dne 7. 7. 2004 uložena na poště (doručenka na č. l. 23), kde si ji stěžovatel nevyzvedl, a proto se vrátila městskému soudu zpět jako nevyžádaná. Stěžovatel si pak tento rozsudek vyzvedl až osobně na městském soudě, a to dne 30. 8. 2004 (úřední záznam na č. l. 37).

Vzhledem k tomu, že s. ř. s. neobsahuje komplexní úpravu doručování, je na posuzovaný případ třeba využít odkazu na použití občanského soudního řádu dle § 42 odst. 5 s. ř. s., podle nějž se má občanský soudní řád obdobně použít pro způsob doručování. Podle § 46 odst. 4 občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2004 pak platí, že nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastížen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Městský soud tedy postupoval v souladu s tímto ustanovením občanského soudního řádu

a vyznačil na předmětném rozsudku, že nabyl právní moci první pracovní den po uplynutí deseti dnů po uložení, tedy v pondělí dne 19. 7. 2004. Adresu, na niž bylo stěžovateli doručováno, je přitom nutno pokládat za adresu, kde se zdržuje, neboť ji uvedl jako adresu svého bytu na žalobě a od té doby do doby doručování rozsudku nebyla městskému soudu nahlášena adresa jiná.

Tento den se také pokládá za den doručení ve smyslu běhu lhůty k podání kasační stížnosti podle § 106 odst. 2 s. ř. s., který stanoví, že kasační stížnost lze podat do dvou týdnů od doručení napadeného rozhodnutí. Podle poslední věty tohoto odstavce nelze zmeškání této lhůty prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. pak lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil její počátek, a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den, kdy nastala fikce doručení podle § 46 odst. 4 občanského soudního řádu, v případě rozsudku napadeného nyní posuzovanou kasační stížností tedy pondělí dne 19. 7. 2004, a lhůta dvou týdnů tak skončila v pondělí dne 2. 8. 2004. Stěžovatelova kasační stížnost podaná osobně na městský soud dne 3. 9. 2004, jak vyplývá z prezentačního razítka městského soudu na kasační stížnosti (č. l. 38), tedy byla podána zjevně opožděně.

Samotná skutečnost, že si stěžovatel napadený rozsudek vyzvedl osobně na městském soudě až dne 30. 8. 2004, již nemohla nic změnit na běhu lhůt rozebraném výše, který je striktně určen procesními předpisy vážícími Nejvyšší správní soud a neumožňujícími mu prominout zmeškání lhůty, již je podle těchto předpisů nutno za zmeškanou považovat.

Nad tento rámec je třeba připomenout, že stěžovatelova kasační stížnost jeví další nedostatek, když stěžovatel není zastoupen advokátem. Vzhledem k tomu, že městský soud nevyhověl jeho žádosti o ustanovení advokáta, a vzhledem k tomu, že si stěžovatel sám následně advokáta nezvolil, ačkoli k tomu byl městským soudem vyzván, dostačovala by i tato vada k tomu, aby byla jeho kasační stížnost odmítnuta. Prvotním důvodem jejího odmítnutí zůstává nicméně opožděnost kasační stížnosti, která navíc učinila i úkony městského soudu směřující k odstranění vady nedostatku stěžovatelova právního zastoupení v podstatě nadbytečnými.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.].

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. května 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu